

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Шосткинський інститут Сумського державного університету
Фармацевтична компанія «Фармак»
Управління освіти Шосткинської міської ради
Виконавчий комітет Шосткинської міської ради

ОСВІТА, НАУКА ТА ВИРОБНИЦТВО: РОЗВИТОК І ПЕРСПЕКТИВИ

МАТЕРІАЛИ

II Всеукраїнської науково-методичної конференції,

(Шостка, 20 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

УДК 377.1

ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК ЯК ЕЛЕМЕНТ ДИСТАНЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ УЧНІВ

Н.В.Малишок

Відокремлений структурний підрозділ «Шосткинський професійний ліцей
Сумського державного університету»,

41100, Сумська обл., м.Шостка, вул. Робоча 1

proflicey-sumdu@ukr.net

Сучасні інформаційні технології відкривають нові перспективи для підвищення ефективності освітнього процесу. Забезпечити реалізацію даної мети на сучасному етапі розвитку суспільства неможливо без застосування методів активного пізнання, самоосвіти, дистанційних освітніх програм, що дозволить оптимізувати самостійну роботу учнів при вивченні професійно-орієнтованих дисциплін на високому рівні.

Сучасні методи навчання, що ґрунтуються на активних та самостійних формах здобуття знань і роботи з інформацією, поволі витісняють демонстраційні і ілюстративно-пояснювальні методи, які широко використовуються традиційною методикою навчання. Паралельно з цим відбувається впровадження в навчальний процес новітніх інформаційних технологій, що дає змогу значно підвищити його якість, зробити навчальний процес більш гнучким, стимулювати учнів до самостійної роботи.

Дистанційні технології навчання можна розглядати як природний етап еволюції традиційної системи освіти від дошки з крейдою до електронної дошки й комп'ютерних навчальних систем, від книжкової бібліотеки до електронної, від звичайної аудиторії до віртуальної.

Ефективність самостійної роботи в системі дистанційного навчання багато в чому залежить від самих учнів, які мають дотримуватися таких правил: вміло використовувати сучасні інформаційні технології, володіти технічними навичками; систематично виконувати завдання; раціонально розподіляти свій час; працювати над спільними проектами; стисло, чітко і грамотно висловлювати свої думки; звертатися за допомогою до викладача.

Основною проблемою дистанційної освіти залишається нестача якісного методичного забезпечення. На мою думку, електронні підручники і у сучасних умовах є основою методичного забезпечення дистанційної освіти.

Електронний підручник необхідний учню під час очного, заочного та, особливо, дистанційного навчання, оскільки він дозволяє отримати всебічні знання та вміння за певним предметом; полегшує розуміння матеріалу, що вивчається за допомогою засобів, відсутніх у друкованій навчальній літературі; передбачає адаптацію учня відповідно до рівня його підготовки, інтелектуальних здібностей; надає можливості до самоперевірки на всіх етапах роботи [1].

Навчально-методичні вимоги до електронних підручників базуються на вимогах до традиційних підручників, що визначені Міністерством освіти і науки України. Структура електронного підручника з професійно-орієнтованих дисциплін за напрямом підготовки має включати такі елементи: вступ до дисципліни; тематичний план курсу; програма курсу; опорний конспект лекцій; навчальні тести з обґрунтуванням правильної відповіді; задачі з алгоритмом розв'язку; питання для самоконтролю з посиланням на правильну відповідь; завдання для самостійної роботи; глосарій термінів та понять; перелік основної та додаткової літератури. [2].

Електронні підручники з професійно-орієнтованих дисциплін за напрямом підготовки має відповідати таким вимогам:

1) зміст матеріалу має доповнювати традиційний підручник та не дублювати матеріал, поданий в друкованих виданнях, має містити орієнтовний перелік творчих

завдань, учнівських проектів із застосуванням досягнень сучасних інформаційних технологій та апаратних засобів;

2) в електронному підручнику мають бути передбачені різні за складністю рівні подання матеріалу та різнорівневі завдання для учнів, що забезпечить можливість упровадження особистісно-орієнтованих технологій;

3) в електронному підручнику має бути передбачено подання методичних рекомендацій користувачу,

4) електронний підручник має містити розвинену багаторівневу систему допомоги, бажано передбачити наявність пошукової системи;

5) підручник не повинен містити інформацію, що передбачає суперечливу інтерпретацію, та явні помилки, його структура має орієнтуватись на підтримку навчального процесу в навчальному закладі та враховувати можливості наявних програмно-апаратних засобів;

6) підручник повинен будуватися з урахуванням знань, вмінь, якими на даний момент володіє учень, не вимагати додаткових консультацій за правилами експлуатації, передбачати можливість налаштування параметрів інтерфейсу некваліфікованими користувачами;

7) учень самостійно обирає порядок та обсяг матеріалу для вивчення [4].

Електронні підручники забезпечує проведення занять різного типу, а також самостійне вивчення курсу. Навчання учнів, засноване на самостійному вивченні навчально-методичного комплексу певної дисципліни, до якого входить електронний підручник, передбачає систематичну роботу з підручником самостійно, без допомоги.

Список використаних джерел:

1. Аленичева Е. Электронный учебник. Проблемы создания и оценки качества / Е.Аленичева, Н.Монастырей // Высшее образование в России. – 2001. – №1. – С. 121-123.

2. Баранова Ю.Ю. Методика использования электронных учебников в образовательном процессе / Ю.Ю.Баранова, Е.А.Первалова, Е.А.Тюрина, А.А.Чадин // Информатика и образование. – 2000. – №8. – С. 43-47.

3. Кухаренко В.М., Рыбалко О.В., Сиротенко Н.Г. Дистанционное обучение: Условия применения. Дистанционный курс: уч. пособ. [3-е изд.] / Под ред. В.М. Кухаренко – Х.: НТУ “ХПИ”, “Тирсинг”, 2002.

4. Черных В.П. Методологические аспекты дистанционного образования / В.П.Черных, В.А.Георгиянц, Е.Г.Соколова. – Х., 2002. – 254 с.